

N^{br} 66.

Rok 1830.

3 CZERWCA.

CZWARTEK.

G O N I E C

K R A K O W S K I,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI.

K R A K O W

Loterya Liczbowa, ciągnienie N. 401.

We środę wyciągnięto z koła następujące Numera:

46 — 88 — 41 — 32 — 51.

WARSZAWA. (26 Maja.) W orszaku J. K. M. następcy tronu pruskiego, przybyli do Warszawy książę Namieśnik W. X. Poznański, baron Humboldt, generał Thile i kilku officerów.

PROGRAMMA DO PIERWSZEJ SESSYI

S E J M O W E J

W ROKU 1830.

(27 Maja.) Dnia 28 maja o godzinie 9 z rana zgromadzą się do kościoła katedralnego Senatorowie, Ministrowie, i Rada Stanu, oraz Posłowie i Deputowani. — Senatorowie i Rada Stanu zasiądą w Presbiterium, a Posłowie i Deputowani zajmą pierwsze ławki w kościele. — Skoro się wszyscy zgromadzą, odprawi się Msza Ś. czytana, po której na

stąpi kazanie, a po niern ieden z biskupów pontyfikalnie u-brany, z'zaintonuje Hymn Veni Creator. — Po ukończoneń nabożeństwie, Senat się zbierze w Izbie swych posiedzeń, a Poslowie i Deputowani, zajmą miejsca podług porządku przepisanego statutem z dnia 15 (27) marca 1816, dla Woiewództw, Powiatów i okręgów gminnych, to jest: na piérwszý ławce po prawý ręce od wniýsicia, zasiądą Poslowie Woiewództwa Krakowskiego, po nich Deputowani z tegoż Woiewództwa. Piérwszą ławkę po lewý ręce od wchodu, zajmą Poslowie Woiewództwa Sandomierskiego, po nich Deputowani rzeczzonego Woiewództwa. Poslowie i Deputowani Woiewództw Kaliskiego, Plockiego i Podlaskiego, za Posłami i Deputowanemi Województwa Krakowskiego. Zaś Poslowie i Deputowani Woiewództw Lubelskiego, Mazowieckiego i Augustowskiego, umieszczeni będą za Posłami i Deputowanemi Województwa Sandomierskiego. — Ministrowie i Członki Rady Stanu, na mocy artykułu 101 Ustawy Konstytucyńey, mający prawo zasiadania w obu Izbach, mieć będą miejsce w Izbie Senatorskiéy, po obu stronach Tronu, w Izbie Poselskiéy, na przeciwko Marszałka Seymowego. — Minister Spraw Wewnętrznych uda się do Izby Poselskiéy, uwiadomi ją o Nominacyi Marszałka, i tę głośno odczytawszy, wezwie go do zaięcia miejsca swego, wręczy mu nakoniec Nominacyą wraz z listą Członków Izby zatwierdzoną przez Senat. — Po czém Minister Spraw Wewnętrznych oznaymi Najjaśnieyszemu Panu, iż Poslowie i Deputowani zaięli miejsca swoje, tudzież, że Nominacya Marszałka została ogłoszoną. — Następnie Marszałek przystąpi do imiennego powołania każdego z członków podług listy onemu wręczonéy, i wezwie do ustępu tych, którzyby nie, mieli prawa do zasiadania. Po czém na czele Izby oczekiwać będzie rozkazów Najjaśniejszego Pana, nie zajmując się żadnym innym przedmiotem. — Prezydujący w Izbie Senatorskiéy, w tymże samym czasie powoławszy imiennie wszystkie członki przytomne podług listy przeyrzanéy, wezwie tych do oddalenia się, którymby Senat odmó-

wil prawa do obrad Seymowych. A za otrzymaniem rozkazu Najjaśniejszego Pana przez jednego z Członków Rady Stanu, wyznaczy deputację złożoną z dwóch Senatorów, która się uda do Izby poselskiej, dla wezwania ię do połączenia się z Izłą Senatorską. — Marszałek Seymowy za wiadomiony o zbliżaniu się wzwż wzmiankowanych Senatorów, wyśle dwóch Posłów i dwóch Deputowanych dla przyięcia, i osobiście przyymie ich przy drzwiach Izby, wprowadzi i wskaże im miejsca na przeciwko siebie. — Ciż Senatorowie krótką przemową wezwą Posłów i Deputowanych do połączenia się z Izłą Senatorską, poczem powstawszy z miejsca swęgo poprowadzą do rzezonęy Izby Posłów i Deputowanych, na czele których Marszałek znajdować się będzie. — Skoro się obiedwie Izby połączą, i gdy Izba Poselska zajmie miejsca wskazane przez przydującego w Senacie, doniosą o tém Najjaśniejszemu Panu przez Deputację złożoną z sześciu Członków po trzech z każdęy Izby. Przydujący w Senacie wybierze Senatorów, a Marszałek Seymowy Posłów, z których taż deputacja złożoną będzie. W tym porządku obiedwie Izby oczekiwać będą przybycia Monarchy, nie przystępując do żadnych obrad. — Przydujący w Senacie i Sekretarz Senatu przyymą Najjaśniejszego Pana u drzwi Izby. — Najjaśniejszy Pan z Tronu swego, otoczony po prawęy stronie Ministrami i Radą Stanu, po lewęy switą swoią, a w tyle dworem swoim, zagai posiedzenie mową w ięzyku francuzkim, którą Minister Sekretarz Stanu odczyta w ięzyku polskim. — Po skończonęy mowie Monarchy i odczytaniu ię w polskim ięzyku przez Ministra Sekretarza Stanu, Marszałek Izby Poselskiej wezwany będzie przez iednego z Członków Rady Stanu do przysięgi wskazanęy Art. 119 Statutu Organicznego o Reprezentacyi narodowęy. — Po złożeniu przysięgi, ieden Członek z Rady Stanu wręczy mu w imieniu Monarchy laskę Marszałkowską. — Przydujący w Senacie w imieniu Senatu, po nim Marszałek Seymowy, w imieniu Izby Poselskiej, zabiorą glos. — Po tych przemowach Najjaśniejszy Pan opu-

ści Izbę Senatorską, i uda się do swych pokoiów; Prezydujący w Senacie odprowadzi Monarchę do pierwszych drzwi pokoiów, a wyż rzeczona deputacya aż do drugich drzwi. Prezydujący wróciwszy do Izby Senatorskiéy, da głos Ministrowi Wewnętrzznemu, który wystawi obraz działań rządowych, odwołując się do Rapportu przedstawionego przez Radę Stanu Senatowi (którego każdemu z Członków Seymujących exemplarz drukowany, wraz z powyższą mową Ministra udzielonym będzie). Przedstawi oraz Seymowi stan kraju, i uwiadomi o projektach, które podane będą pod roztrząśnienie obu Izb. — Po mowie Ministra Spraw Wewnętrznych Prezydujący w Senacie oświadczy w imieniu Monarchy, iż wolą jest Jego, aby obie izby połączone, zebrały się w dniu następującym o godzinie 10tęy z rana, dla słuchania Rapportu Rady Stanu i wezwie Izbę Poselską, aby się oddaliła do Izby swoiéy. — Jak tylko Posłowie i Deputowani powrócą, i gdy Marszałek зайmie swe miejsce, otworzy posiedzenie mianowaniem Sekretarza, i wezwie go do złożenia przysięgi na rotę przepisaną artykułem 121 Statutu Organicznego o Reprezentacyi Narodowéy. — Nazajutrz o godzinie 10tęy z rana obiedwie Izby zgromadzą się w Izbie Senatorskiéy, gdzie ieden z Członków Rady Stanu, wezwany przez Prezesa Senatu, odczyta Rapport Rady Stanu, tyczący się położenia krajowego, i czynności Rządu, stósownie do artykułu 106 Ustawy Konstytucyynéy. Po czém Prezydujący w Senacie oświadczy, iż wzywa w Imieniu Monarchy Członków drugiéy Izby, aby te wróciły do miejsca posiedzeń swoich dla rozpoczęcia działań w Izbie Poselskiéy. Każda zatém Izba przystąpi oddzielnie do wyznaczenia Kommissyi Skarbowéy, Kommissyi Prawodawczéy Cywilnéy i Kryminalnéy, i Kommissyi Organicznéy i Administracyynéy, stósownie do Artykułu 98 Ustawy Konstytucyynéy. — W przedpokoiach Izby Senatorskiéy będzie straż; zaś przy Izbie Poselskiéy warta tylko z dwóch ludzi złożona.

Dnia 28. Z rozkazu Najjaśniejszego Pana J. O. Xiążę Lubecki, minister prezydujący w kommissyi rządowéy przy-

chodów i skarbu, zastępować ma w czynnościach seymowych ministra spraw wewnętrznych i policyi JW. Hr. Mostowskiego złożonego chorobą.

Polityka.

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

ROSSYA. (Z Petersburga 1 Maja.) Wpływ, który Anglia wywiera na gabinet turecki nie tylko że tamnie postęp negocyacy w Konstantynopolu, lecz przykłada się ieszcze do ich przerwania, albowiem to Mocarstwo zachęca Sultana do nowych roszczeń, na które N. Cesarz Mikołaj niemógłby zezwolić bez zrzeczenia się, sprawiedliwie Mu należącego się wynagrodzenia za koszta toczonéy wojny, i skompromitowania się w oczach swojego ludu i całej Europy.

(Constit.)

ANGLIA. (Londyn 16 Maja.) Naświeższe buletyny dotyczące się zdrowia Króla angielskiego są zawsze niepomyślne; monarcha bowiem przepędza nocy w paroxyzmach, które wzbudzią obawę o jego życie.

Dziennik *Globe* i *Intelligencer* pierwszy z dnia 17 Maja czyni nadzieję wyzdrowienia króla Imci. *Dos. Aus.*

Gazeta zaś Wroclawska umieszcza buletyn z dnia 21 Maja w którym wyrażono, że Monarcha bardzo źle noc przepędził.

Dziennik *Konstytucjonista* donosi pod artykulem z Londynu z dnia 17 Maja co następuje: »Możemy nieiako stanowczo oznaymić, iż przyjdzie do nieprzyjacielskich kroków pomiędzy Meksykiem a Zjednoczonymi Stanami.

Globe and Traveller.

FRANCYA. (Z Paryża 10 Maja.) Czytamy w *Gazette* co następuje: Od dnia 20 do 25 Maja wylądnie 35,000 francuzkiego lądowego woyska, a 15,000 morskiego na afrykańskie brzegi. Angielski parlament zniósł handel murzynami; dzięki francuzkiemu królowi, niewola Europeyczyków wkrótce się ukończy. Przed rewolucyą drżał ze strachu korsarz

w Algierze, Tripolis, Tunis i Marokko. przed maltańskimi kawalerami. Francuzom, mówi Dziennik *Sporów* pozostało ukończyć przez swoich przodków rozpoczęte dzieło. We Francyi opowiadano pierwszą krucyatę, we Francyi rozwinię się chorągiew na ostatnią, niezapominając ducha czasu i bez użycia środków, które się sprzeciwiają jednogódnym przez ludy przyjętym zasadom. Małe handlowe interesa niemogą przeważyć szali ogólnej sprawy ludzkości. Czas aby oświecone ludy zrzuciły z siebie iarżmo haniebnego haraczu, który dotąd barbarzyńcom oplacaia; czas aby położyć kres niewoli Chrześcian.

Pewną jest teraz rzeczą, że nasz wielki wojskowy zakład będzie w Mahon.

(Z *Tulonu 5 Maja.*) Dnia 4 b. m. Delfin był obecnym na próbie wylądowania. Pięć płaskich okrętów z wojskiem i artylleryą wylądowało na brzegi przy wielkim Poligonie. W nader krótkim czasie wysadzono na brzegi wojsko i artylleryą. Żołnierze którzy z początku iak strzelcy rozproszeni walczyli, oszańcowali się potem po za dwa rzędy pik krzyżowo ustawionych (przeciwko iaździe) i za nimi wciąż strzelali dopóki artyllerya niewylądowała. Przeszło 10,000 widzów przypatrowało się temu widokowi. Jedna z znakomitych osób przytomna tym obrotom oświadczyła stojącemu przy niej jenerałowi Marynarki: »Jeżeli wylądowanie na afrykańskie brzegi tak szybko póydzie, skończemy niebawnie z Algierem.« — Prawda, odpowiedział jenerał, jeżeli tylko z samym Algierem będziemy mieli do czynienia. — Pewien jenerał, bardzo z poufany z Panem Bourmont, miał się wynurzyć względem celu i skutków wyprawy: »Zamiarem naszym jest opanować rejencyą; wiemy bardzo dobrze że się Anglia temu wszystkimi siłami sprzeciwia, i wydałaby nam nawet wojnę, gdybyśmy iey nie ustąpili; lecz gotowi jesteśmy do walki. Dowiedzie w ten czas Francya, iż nieprzyymie od Angli rozkazów, iak to często mówiono. Z resztą skoro raz będziemy panami Algieru, potrafimy się przy nim utrzymać.

(G. B.)

Wyprawa do Algieru

Naczelný dowódca, jenerał Bourmont wydał następujący rozkaz dzienny do woyska:

Zołnierze!

»Obelga wyrządzona francuzkiéy banderze powolywa was do zamorskiéy wyprawy; na rozkaz waszego monarchy wzięliście się z pośpiechem do oręża i chętnie opuściliście domowe zagrody.

W różnych epokach francuzkie sztandary powiewały na brzegach Afryki. Spiekota klimatu, utrudzenie pochodów, niedostatek wszystkiego w stepach, nie mogły zachwiać odwagi poprzedników waszych. Ich zimna krew i męstwo odparło natarczywy napad jazdy wprawdzie walecznéy, lecz niewyćwiczonéy; spodziewam się że póydziecie za ich przykładem.

Uobyczaione obudwóch światów narody zwróciły na was swoje oczy: towarzyszą wam ich życzenia o powodzenie waszego oręża! Sprawa Francyi jest sprawą całej ludzkości, pokażcie się więc godnemi tak świetnego celu. Niechay żadne nadużycie nie splami waszéy odwagi; groźni w boju, bądźcie sprawiedliwemi i ludzkimi po dokonaniem zwycięztwie; tego wymaga wasz interes i wasz obowiązek.

Arab, przez długi czas cieniężony przez zdzierczą i okrutną milicyą uyrzy wnas wybawicieli; błagać będzie o nasze przymierze, a ośmielony naszym dobrém postępowaniem przybędzie do naszych siedlisk z płodami swojego kraju. — Tym to sposobem w niedługiéy i niekrwawéy wojnie, zadowolicie monarchę, który równie oszczędza krwi swoich poddanych ile jest gorliwym o honor Francyi.

Zołnierze! dostoiny Xiążę obeyrzał wasze szeregi, chciał on się osobiście przekonać czyli niezaniebano czego do zapewnienia wam pomyslnego skutku i do zaradzenia waszym potrzebom. Stała iego troskliwość towarzyszyć wam będzie w tych stepach, w których walczyć macie. Okażcie się godnemi Jego zachowując tę karność przez którą Jego woysko

wiedzione do zwycięstwa pozyskało szacunek Hiszpanii i całej Europy.

Z Tulonu dnia 18 Maja o 2½ po południu (przez Telegraf). »Flotta jest już w pogotowiu wyszść pod żagle. Wojsko i wojenne potrzeby znajdują się już na okrętach.

TURCYA. (Z Konstantynopola 26 Kwietnia.) Dnia 5 b. m. *Tahir* basza popłynął do Algieru na turecki fregacie. Mniemają że celem téj podróży jest skłonienie algierskiego Deja do uległości i nieczekania napadu Francuzów. *Const.*

GRECYA. Z prywatnych listów, odebranych z Konstantynopola, dowiadujemy się że Porta bardzo się uzbraja w Marynarce. Uzbraiają 30 liniowych okrętów i fregatty, i biorą na żołd znaczną liczbę matrków greckich z Hydry, Spozzyi i Ipsari, którzy wolą zostawać na tureckim żołdzie aniżeli umierać z głodu w swoim kraju.

Potwierdza się wiadomość o pożyczce mającój się zaciągnąć przez Portę, w ilości 4,000,000 dukatów. Twierdzą że Anglia chce zareczyć za tę summę, jeżeli Sultan da iéy w zakład wyspę Kandyą. Tureckie ministerstwo zdaie się na to zezwalać, tém bardziéy że utrzymanie téj wyspy jest w obecnych okolicznościach nader uciążliwem dla Porty.

(*Le Temps.*)

Późna starość. — Podług zdania sprawy Larreja, było w Kairze r. 1800 35 ludzi mających po 100 lat i więcéy. — W Hiszpanii widziano przeszlego roku 13 starców, którzy w St. Jean le Peyo (w Galicyi) przyjmowali sakrament komunii, a z których najmłodszy miał lat 110, najstarszy 127. W Anglii liczą ogółem na 3,100 osób jednego starca 100 letniego. Na początku wieku terażniejszego było w Irlandyi między 47,000 mieszkańców, 91 osób mających po 95 do 104 lat. W Rossyi z 801,652 osób, 5531 mających po 100 i 132 lat; lecz w Węgrzech rodzina Jana Rovin stawia nam przykład nayszczególniejszy długiego życia. Ojciec przeżył 172 lat, jego żona 164; 142 lat żyli z sobą jako małżonkowie, a najmłodsze z dzieci miało podczas ich śmierci lat 115.

DONIESIENIE. Karetka lekka na parę koni w dobrym stanie, takżeż kocz używany znajduie się do sprzedania. Wiadomość bliższa na ulicy nowa Wesola pod Nro 198.